

4.500 volums al Saló del Llibre Infantil de Mollerussa

Coincidint aquest any amb la diada de Sant Jordi, el XXIX Saló del Llibre Infantil i Juvenil de Mollerussa s'ha posat en marxa aquesta setmana amb lectures a escolars de la població i l'exposició de 4.500 volums al pavelló firal. La mostra inclou sis exposicions temàtiques, d'entre les quals destaca la monogràfica *De cap a l'aventura*. És precisament el gènere d'aventures el protagonista en l'edició d'aquest any. El Saló, promogut pel Consell Català del Llibre Infantil i Juvenil (Clijcat) i organitzat conjuntament amb l'Ajuntament de Mollerussa, va rebre l'any passat la visita de més de 10.000 persones, de les quals 2.600 van ser escolars en visita guiada, una xifra, aquesta última, que espera repetir-se enguany. El saló estarà obert fins al 3 de maig.

Les cançons populars de Fraga, editades en un CD

L'Institut d'Estudis del Baix Cinca ha reeditat el llibre *Les cançons de la nostra gent*, un exhaustiu recull de cançons típiques de Fraga que va realitzar Josep Galan (Fraga, 1948-2005) i que va editar el 1993 el govern d'Aragó dins de la col·lecció

Pa de Casa, destinada a la producció en català a Aragó i ara exhaurit. El cançoner conté les partitures i informació sobre les cançons que va elaborar el mateix Galan i que ara han estat revisades i completades. A més, s'ha editat un CD amb una sèrie de cançons seleccionades, en un enregistrament dirigit pels professors de música de l'Institut Comarcal de Fraga Pili Calvet i Ramon Elías. El disc conté quaranta-quatre pistes, amb uns temes recitats i d'altres cantats. Hi ha cançons infantils, de bressol i també d'adults, amb la participació de cantants de la Coral Fraga. El cançoner és, segons l'Institut d'Estudis del Baix Cinca, el projecte més ambiciós fet mai per l'entitat, i hi han col·laborat una cinquantena de persones, amb la contribució econòmica de l'Ajuntament de Fraga, la comarca del Baix Cinca i l'ajut del Moviment Coral català.

Misteris nòrdics a la vall de Boí

Paisatges gèlids i crims per resoldre. La fórmula de la novel·la negra nòrdica ha entrat amb força a les valls pirinenques. Albert Villaró ja fa uns anys que té Andreu Boix, un policia andorrà amb una vida sentimental complicada, resolent misteris entre boscos, isards i negocis tèrbols, el darrer dels quals coincideix amb una visita del copríncep Sarkozy al Principat (*L'escala del dolor*, Columna, 2012). Aquest Sant Jordi la debutant Carolina Solé ha presentat en societat una parella prometedora (l'advocada Kate Sala i el sergent Silva) que fa front a un crim en un ambient d'intrigues, enveges i revenges d'un petit poble de la Cerdanya (*Ulls de gel*, Columna, 2013). Però ha estat a la vall de Boí i el seu romànic, patrimoni de la humanitat envoltat de neu, boira i silenci durant l'hivern, on el fenomen s'ha presentat aquest any per partida doble.

Per una banda, Sebastià Bennasar hi ha portat el seu inspector Jaume Fuster (homenatge del fusteria Bennasar a l'escriptor valencià) a fer un plàcid curset sobre tècniques de recerca criminals als agents dels Mossos del Pont de Suert, en una escapada aparentment d'esbarjo que s'acaba convertint en una altra cosa quan uns pastors descobreixen, entre udols de llop, un cadàver torturat i decapitat a l'església romànica de Sant Quirc. A *El país dels crepuscles* (Alrevés, 2013), Bennasar relata amb ofici i ritme àgil i trepidant una trama negra en què conviuen llegendes pirinenques, ecologistes terroristes i petits homenatges a la vall amb l'aparició de personatges reals com a extras d'una atmosfera gèlida però alhora molt mediterrània. L'altra proposta és del maresmenc Joan Riera, autor i productor teatral i ara debutant en novel·la amb *El misteri del Pantocràtor* (La Comarcal Edicions, 2012), una intriga

D'una altra pasta

Malgrat el paisatge, la novel·la negra pirinenca s'aparta dels detectius nòrdics de moda, tristos i silenciosos, atabalats per conflictes introspectius. Els detectius de Bennasar i Villaró i la pintora de Riera tenen més a veure amb el caràcter mediterrani, irònic, acolorit, són uns *Montalbano* una mica descreguts i vividors, més amics de cruspir-se una bona escudella de muntanya que no pas de torturar-se interiorment. Caràcter propi.

al voltant del fresc romànic de Sant Climent de Taüll, traslladat al MNAC als anys vint i que en la trama ideada per Riera no només és robat sinó que hi descobrim, d'entrada, que en realitat és una còpia i ningú sap a on és l'original. A través de la pintora Maria Anglès i el sotsinspector Maties Angelat, el cas ens porta fins a Puig i Cadafalch i la Barcelona de Primo de Rivera i a recórrer els tallers del MNAC, Taüll, París, Olot i les mansions modernistes del Maresme. *

L'església de Sant Climent de Taüll.

El romànic de la vall de Boí és la font d'inspiració per a dues novel·les d'intriga d'aires nòrdics.